- মহিলাৰ প্ৰতি হোৱা বিভিন্ন হিংসা হৈছে যৌন উৎপীড়ন, ধৰ্ষণ আৰু শালীনতা হানি আদি। আমাৰ পুৰুষপ্ৰধান সমাজ তথা মহিলাৰ প্ৰতি থকা তেওঁলোকৰ দৃষ্টিভঙ্গীয়েই এনে অপৰাধৰ মূল কাৰণ।
- এইবোৰৰ উপৰিও যৌতুক প্ৰথা, বেশ্যাবৃত্তিও আমাৰ সমাজৰ মূল অপৰাধ।
- ভাৰত চৰকাৰে এই অপৰাধবোৰৰ প্ৰতিৰোধৰ কাৰণে বিশেষকৈ মহিলা আৰু শিশুৰ ক্ষেত্ৰত হোৱা অপৰাধ নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণে বিভিন্ন ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে। বহুতো বেচৰকাৰী সংস্থাইও এনে অপৰাধত বাধা প্ৰদান তথা ভোক্তভোগীক উদ্ধাৰ আৰু পুনৰ সংস্থাপনৰ ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন প্ৰচেষ্টা গ্ৰহণ কৰা দেখা যায়। তথাপিও তেওঁলোকে সমাজৰ পৰা অপৰাধ মোচন কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। প্ৰকৃততে অপৰাধ নিয়ন্ত্ৰণ তথা প্ৰতিৰোধ কৰাৰ মূল উপায় সমাজৰ লোকৰ মাজতে আছে। মানুহৰ মাজত আনৰ প্ৰতি মূল্যবোধ, দৃষ্টিভঙ্গী উন্নত হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে। ইয়াৰ পিছতেহে আমি এখন উন্নত সমাজৰ কথা ভাবিব পাৰো।

১২.৮ অধিক জানিবলৈ

ইংৰাজী গ্ৰন্থঃ

(১) Ahuja Ram. *Problems of Indian Society*. New Delhi : Rawat Publication

(২) Dutta, Nalini Kanta (2009). *The Law of Crime and Correction*. Guwahati : Purbanchal Prakash.

(৩) Paranjape, N.V. (2008). *Criminology and Penology*. Allahabad : Central Law Publication.

(৪) Shankar Rao, C.N. *Sociology of Indian Society*. New Delhi

(৫) Yadav K.P. (2006). *Trafficking : An Emerging Social Problem.* New Delhi: Adhyayan Publishers.

১২.৯ অগ্ৰগতিৰ খতিয়ান

১ নং প্ৰশ্নৰ উত্তৰঃ যৌন অতিশয্য, শালীনতাহানি, ধৰ্ষণ হ'ল মহিলাৰ প্ৰতি হোৱা তিনি ধৰণৰ হিংসা।

২ নং প্ৰশ্নৰ উত্তৰঃ মানৱ সৰবৰাহ প্ৰতিৰোধী আইন ১৯৫৬।

৩ নং প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ঃ ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইন ১৮৬০ ৰ ৩৭২ ধাৰা অনুযায়ী এগৰাকী মহিলাই ধন বা কোনো বস্তুৰ বিনিময়ত বহুত লোকৰ সৈতে যৌন সংগমৰ কাৰণে নিজ শৰীৰ ধাৰলৈ দিয়া কাৰ্যই হ'ল বেশ্যাবৃত্তি।

৪ নং প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ঃ ৰাম আহুজাৰ মতে যৌতুক হ'ল বিবাহৰ সময়ত কন্যা, দৰা আৰু দৰাৰ আত্মীয়ই লাভ কৰা বস্তুৰ উপহাৰ তথা মূল্যবান বস্তু।